

## ELŐFIZ. ÁR:

Egész évre 4 frt  
Félévre . . 2 „  
Negyedévre 1 „  
Egyes szám ára  
10 kr.



## HIRDETÉSEKET

felvesz  
a kiadóhivatal  
GYŐR  
Kármelita-tér  
8. sz.  
II. emelet.

Élczlap képekkel.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:  
Kármelita-tér 8. sz.

Megjelenik vasárnap.

## Kisfaludy a sirban.

— A szoborbizottsághoz. —

— — — Kik háborgatnak?  
Takarodjanak innen!  
Nagy munkába vagytok? Siettek?  
Szobrot emeltek érczes anyagból?  
Oh, ismerem én a világot,  
Jajgatnak ők és ti kaczagtok,  
Mint ők kaczagtak, mikor jajgattatok,  
S az adakozók nem mondják, hogy  
Hahaha!

Mert ilyen az élet! Jajgatunk s kaczagunk,  
De az alispán azt mondja: csitt.  
Egyszer már én, hajh, meghalék.  
Verseket irtak hozzám,  
Akik olvasták versimet,  
Én meghalék s mit tettek ők?  
Hogy elleplezzék tettöket,  
Sok ódát tettek hantjaimra.  
Szerettem volna felugrani,  
Hogy lantjukat fejökhöz vágjam,  
De gondolám, ezt nem teszem,  
Hadd éljenek s élvezzék ők magok  
Enkölteményiket!  
Hahaha!

Eltemettek s nem volt szerencsém,  
Mert valakinek ideája jött,  
Hogy alakomhoz érczből egy hasonlót  
Állítson. És gyűjteni kezdett.  
Egy millió vaskrajczárt összeszedvén,  
Bétette azt a szalmazsák alá,  
Reá feküdt és rajta elaludt,  
Hahaha!

Hiába, így jár, aki nagy urakra  
Bizza magát. Mert hajh, a nagy urak  
Olyanok, mint a lyukas hatosok,  
Üstöt mutatnak és rezet sem érnek.  
Ezt én egy nagy bölestől tanultam,  
Akinek elment az esze.  
Hahaha!

Szobrot akartok emelni?  
Jó! érdemes bizottság.  
Akkor mást ne tegyetek ám,  
Mint hogy ha jobbra meguntátok,  
Forduljatok a balfületekre  
És úgy aludjatok.  
Mert énnekem borzasztó jutalom  
Egy érczsobor a jövő ezredévben!  
Hahaha!

Tudjátok-e, mit tesz emberi nyelven,  
Mikor a tót azt mondja: „kampecz!”  
Ezt azt teszi, kampecz neked bizottság,  
Hagyd abba, amit kényszeredve kezdél,  
Érett gyümölcs vagy, lehullanod kell,  
Még várok vagy kétszáz esztendeig  
S ha akkor sem lesz meg az érczsobor,  
Beások a megyeház közepébe,  
Oda viszek két kiló mákonyt  
S elaltatom végkép a megyeházát,  
Hahaha!

Garabonciás Diák.

## Pagát Pepi ultimói



Nem szeretem a kétszinüséget! Bor mellett soha ne álljon vizes palaczk.

A baczillust 100 fok meleg megöli. Fűtöm magam egész éjszakán s nem bírom 99 foknál tovább vinni.

Halálos félelmet álltam ki tegnap. Felnyitom a római jogot, hát azt veszem észre, mintha baczillus sétálna a sorok közt. Hűvös volt, borzongott a hátam, nem volt fám, eh, mondom. tegyük 100 fokos hőségbe! Befűtöttem vele!

Ha az igazgatóság lelkén viselvé a javunkat, már rég eltiltotta volna a járást a megyeház-utczába. Hisz a megyeház fertőzve van s csak egy lépés a baczillusnak és átjön egyházjogot hallgatni. No hanem tán azt még a baczillus sem teszi.

## Arszlánbörben.



**Önagysága.** Nemde Alfréd, ön is kitünő színműnek tartja „ifjabb Fromont és Risler“t?

**Alfréd.** Bocsánat nagysád, én csak „ifjabb Fromont“-t láttam, az „idősb Risler“-t nem.

## Adomák.

Nagy vihar dult a tengeren. Egy utas, hogy abból némi biztosságot merítsen az elveszés ellen, megszólítja egyik hajóst.

— Kérem, barátom, veszett-e már valaki itt el?

— Senki, uram, a minap a testvérem veszett el, de azt is megtaláltuk — harmadnap.

— Nem veszedelmes ez a boa constrictor? — kérdi egy tulhizott atyafi a mutogatót, ki a rettenetes állatot nyaka körül tekergeté.

— Önre nem, barátom, — nyugtatja meg az — mert nem szokta megrágni ételét, csakugy egészen nyeli el.

— Elvesztém az étvágymat — panaszkodik egy uri ember, ki mindennek dacára félelmes tömegeket tüntetett el torkában.

— Nagyon örvendek — jegyzi meg asztaltársa — hogy nem szegény ember szenvedte ezt a veszteséget, bizonyosan tönkre menne miatta.

*Az angol köd.* Kit üdvözl? — kérdi egy Angliában tartózkodótól egy haza induló utazó.

— A napot — felelé ez, amelyet itt még nem volt szerencsém látni.

Elküldik a gyereket a pékhez, hogy hozzon egy 30 kros kenyeret. A pék oda ad egyet, a gyerek méregeti s aztán kifogásolja, hogy nincs meg a kellő sulya.

— Sebaj — mond a pék — annál kevesebbet kell vinned.

A gyerek felkapja s odadob érte 25 krt és elszalad. Utána kiált a mester, hogy kevesebb pénzt hagyott ott, mint járna.

— Sebaj — vág vissza a gyerek — annál kevesebbet kell olvasnia.

Elmegy az orvos vidékre, hogy több patiensre tegyen szert s hirdeti, hogy nem a szükségből jött ide, hanem a nép javáért.

— Ugye János — bizonyíttatja inasával — nem szükségből jöttünk mi ide?

— Bizony nem — erősíti a hü ember — abból otthon is elég van.

H—h J—s.

## Névjegy.

A la mode.

*Bibrosók Andráis*

Magyarország es társországainak adófizető polgára,  
kajári illetőségű bizonyítvány tulajdonása, közs. választó

## A principális ur leánya.



ajdos Mukit csaknem lehuzta a nagy tarka kutya, mikor betette a lábát az udvarajtón.

Az egyik kezében táskája volt, a másikban egy esernyő, hosszú pipaszár és egy bot.

— Csiba te Hattyu! Nem takarodol! Mars! Kiáltott a kutyára az öreg mester, és a fiatal ember elé ment.

— Ön Gajdos ugy-e? a segédem.

— Igenisszolgálatára — Nohát csak jön, — szólt barátságosan az öreg ur, és a

nekiizzadt fiatal embert betuszkolta a szobába.

Az asztalon étel párologott. Körülötte hárman ültek: egy idős asszony, egy fiatal leány és egy hat éves kis fiu.

— Gajdos ur! — szólt bemutatólag a principális — feleségem, leányom Juli, kis fiam Gyuri.

Gajdos ur meghajtotta magát, azután szemét száját a leányra táva, úgy állott ott, mint egy Nepomuki szent János. Még a kezében levő táskát, botot, esernyőt és pipaszárat is elfelejtette letenni. Juli meg is érdemelte e bámulatot, mert szép leány volt, nagyon szép leány.

— Tessék, vegyen részt az ebédben, — szólt a principális és széket tett az asztalhoz.

Juli hideg tekintettel mérte néhányszor végig az ifjút, azután fölkel, tányért és evőeszközöket vett elő és oda rakta az asztalra.

Gajdos ur letette a táskát, botot, esernyőt és pipaszárat a sarokba és miután egy nagyot sóhajtott, helyet foglalt az asztalnál.

A principális néhány kérdést intézett segédjéhez, de miután látta, hogy ez csak igennel, vagy nemmel felel, — egyet csóvált a fején, aztán elhallgatott.

Gajdos ur csak lopva tekintett ezután Julira, és minden gombóc lenyelése után egy nagyot sóhajtott. Ebéd után megmutatták neki a szobáját, a melyben el is helyezkedett.

— Jaj be gyönyörű lány, — sóhajtá, midőn magára maradt. — Isten uccse gyönyörű! — És miután még háromszor elmondá e szavakat, rátette a pipáját a szára és megtömté a zsebéből, apró dohánymorzsákkal.

Három négy szippantást tett és a füstöt fel-fujta a magasba. Azután kinyitotta az ablakát és

kinézett. Nem látott mást, mint a plebános háza hátát, de azért mégis ezt suttogá:

— Jaj be gyönyörű.

Persze ő most is szép Julit értette.

És valahányszor arra a hideg tekintetre gondolt, a melylyel a leány végig mérte őt, mindannyiszor egy nagy sóhajlás szakadt fel kebléből, mert érezte, hogy ő nem tetszik a leánynak.

Betette az ablakot, azután a falra nézett, és ott egy félig elhomályosodott tükröt vett észre.

Eléje állt és bele nézett.

— Hát olyan csuf kinézésem volna nekem, hogy nem tetszeném a lányoknak?!

Valóban a tükör egy vörös, szeplős arcot mutatott, halvány kuszált bajuszzsal, mely sok tekintetben hasonlított a kopott meszelőhöz.

Gajdos ur azonban nem így gondolkozott: megszokta már magát és vajjon melyik ember az, aki ne találna valami vonzót a saját arcán?!

Kipödörte a bajuszát, azután fel és alá sétálva gondolkozott.

Egyszer csak megállott: a terv készen volt fejében. Elővett a táskájából egy levélpapírost és a következő verset írta reá.

*Amily igaz, hogy a nevem Gajdos Muki  
Olyan igaz hogy szeretem magát Juli.  
Ne nézzen rám szép szemével oly fagyasztón  
Mert magamat Istenuccse fölakasztom!  
Még ma este nyolcz órakor jöjjön kegyed  
A ház mögé, hadd öntsem ki telt szíremet.  
Amily igaz, hogy a nevem Gajdos Muki  
Olyan igaz hogy szeretem magát Juli.*

Gajdos ur meg volt magával elégedve nagyon. Mosolygott, aztán beporozta a levelet és el-tette a belső zsebébe.



Este, midőn vacsorára hívták, Julival az ajtónál találkozott.

A leány kukoriczát öntött kötényéből egy

kövér disznó elé, és kecses bölintással fogadta Gajdos ur köszöntését.

Ez megállott egy percze, és e szavakat mondá:

— Ó disznósága jól van konverzálva.

A leány felkaczagott.

Gajdos ur fülig boldogan lépett be a szobába: azt hitte hogy a leány az ő élén nevet, pedig a leány azt nevette hogy Gajdos „konzerválva“ helyett azt mondta „konverzálva“.

Vacsora alatt a fiatal ember sokat beszélt.

Nevettek rajta és egészen megszerették. A kis Gyurinak ökröket és teheneket vágott papirosból, amikkel egészen meghódította magának.

Csak az okozott Gajdos urnak aggodalmakat, hogy a levelet hogyan csempészsze Julihoz.

Azonban a szerelmesek istene segített rajta: Juli leejtette a zsebkendőjét az asztal alá, és Muki felhasználva a pillanatot, előkapta a levelet, és a zsebkendőbe rejtve udvariasan átadta a leánynak.

Juli észrevette, és egy pillanatra elkomolyodott.

Gajdos ur vette a kalapját és jó éjt kívánva kiment a szobából.

Pont nyolcz órakor ott sétált a ház mögött.

A kis Gyuri feléje futott és ezt kiáltá neki:

— Tanító ur ott felejtette ezt a papirost.

— Köszönöm fiam. Ki adta át neked?

— Juli néném.

Gajdos izgatottan sietett szobájába, gyertyát gyújtott és olvasni kezdé a saját verse alá czeruzával irt sorokat:

*„Amily igaz hogy a nevem Mákos Juli  
Oly igaz hogy nem szeretem magát Muki.  
Vakmerőség ilyet írni egy leánynak;  
Köszönje, hogy nem mutattam a papának.  
S hogy szememtől meg ne fagyjon kedves lélek:  
Igérem, hogy eztán önre rá se nézek.  
Amily igaz hogy a nevem Mákos Juli  
Oly igaz, hogy nem szeretem magát Muki.*

Gajdos ur csaknem neki esett a falnak ijedtében, oly hatást tett rá' e levél.



Elolvasta tizszer, huszszor, ötvenszer is, mint ha nem hinné, vagy mintha azt gondolná, hogy

más értelme lesz, ha még egyszer elolvassa, de a szavak világosak voltak és gunyosak: Gajdos ur meg volt semmisülve, elsötétült előtte a világ.

Nem aludt egész éjjel. Ugy tetszett neki, mintha parázon feküdnék.

Másnap szomoruan, halványan kelt fel, és nem evett egész nap semmit; de még a kis Gyurinak sem ollózott ökröket.

Harmadnap még haloványabb volt, s egy hét mulva már alig tudott járni. Csak lézengett, mint a beteg légy.

Mákosné sokszor faggatta ebéd alatt, hogy mi a baja, de ilyenkor csak nagyott sóhajtott és azt felelte: Isten a megmondhatója az én bajomnak.

Juli hamiskásan mosolygott ilyenkor rózsás szép ajkaival: tudta, hogy annak nem az Isten, hanem ő a megmondhatója.

Végre megsajnálta a fiut, és beszélgetni kezdett vele.

— Tudja mit tanító ur, majd főzünk bodzaherbatéát vagy pipitért, attól meggyógyul.

— Nem gyógyulok én meg kisasszony, ha egy egész patikát megfőz, még attól sem.

Juli utóbb szemrehányásokat tett magának, hogy úgy elvadította a fiut és szíve olyan fájdalmasan mozdult meg, midőn a mindig haloványabb arcra rátekintett.

Egyszer magukra maradtak a szobában.

Gajdos ur összeszedte minden bátorságát, aztán megfogta Julinak szép fehér kezét és szomoruan szemé közé nézve, így szólt hozzá:

— Mondja szép Juli, miért nem szeret engem?

A leány fogai közé vette az asztalkendő sarkát és zavartan tépegette, anélkül, hogy felelt volna.

— Szóljon kérem, ha csak akkora szíve van is, mint egy kolibri madárnak, mert isten engem, hogy estére tizenkét pakli gyujtót fogok vacsorálni.

— Mért. hát mért hogy . . . hát . . .

— Kérem, kérem, mondja ki! — esengett az ifju.

— Mert maga a disznóval konverzál.

Ezeket mondva felugrott és kifutott a szobából.

Gajdos úgy elbámult, hogy a nevét se tudta volna hamarosan kimondani, ha esetleg kérdezték volna tőle.

— Mit? Én a disznóval konverzállok? Azért nem szeret, mert én a disznóval konverzállok?

Egek! segítetek! Hiszen megbolondulok! Hogy én a disznóval konverzállok?!

Es e kérdést még sokszor elmondva, kitántorgott a szobából és a szabadba ment.

Azonban hasztalan kereste az összefüggést a szerelem és a disznó között, — nem tudott ráakadni.

Másnap újra megfogta a leányt.

— Kisasszony, az egekre, az Istenre, a Jézus Krisztusra és mindenre kérem, ne hagyjon megbolondulni.

A leány kérdően nézett reá.  
 — Nem értem önt!  
 — Én sem kegyedet, de világosítson föl: hogyan konverzálok én a disznóval?



— Hát nem emlékszik? Azt mondta egyszer, hogy a mi disznónk jól konverzálna magát.

— Lehetetlen.  
 — De ugy van.  
 — Különös.  
 — Bizony különös. Hát mit jelent az a szó, hogy konverzálna?  
 — Azt, hogy társalog.  
 — No lássa.

— De én azt nem mondhattam, én azt mondtam, hogy jól konverválja magát, hogy jó erőben, husban van. Kegyed félreértett.

— Nem értettem félre.  
 — No akkor lehet, hogy megbotlott a nyelvem, dehát azt ne csudálja, hisz kegyed oly szép, hogy nem csak a nyelvem, de a szívem, az eszem is kiment a rendes kerékvágásból.

Ezeket mondva csókokkal halmozta el Juli kezeit.

— És azért nem szeretett kegyed engem.  
 — Csupán ezért az egy szóért, mert bocsászon meg őszinteségemért, de ostobának tünt fel ön előttem.

— Elhiszem angyali Juliskám, no lássa, az az átkozott disznó mennyi szenvedést okozott nekem.

— E pillanatban a principális nyitotta be az ajtót és így szólt!

— Holnap nagy napunk lesz.

— Micsoda, principális ur?

— Disznótor.

— Azt a kövéret öljük meg? — kérdé  
 örömmel Gajdos.

— Azt.

— Principális uram! Engedje meg nekem azt az örömet, hogy én szurjam bele a kést, — szólt Gajdos és szemei villogtak.

— Hát ölt már disznót?

Még nem öltöm, de ezt az egyet, Isten engem, nagyon megölöm.



Csak egy esztendő mulva tudta meg a principális ur, hogy Gajdos urnak mikor keletkeztek a disznógyilkossági hajlamai, de már akkor nem Gajdos urnak nevezte őt hanem Muki fiamnak, mások előtt pedig „vóm“-nek.

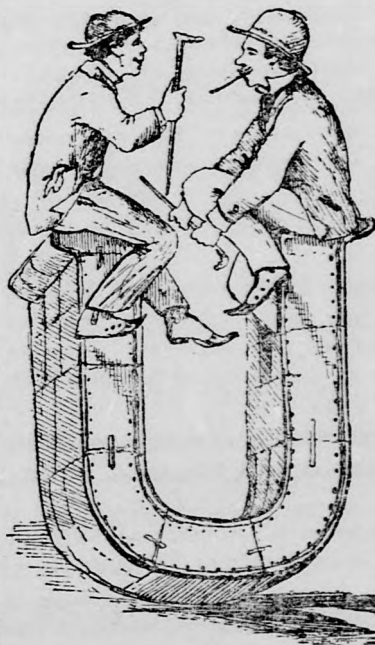
Gárdonyi.

Grajsz Scholomon a Kükürütz Sigával



Scholomon. Thodod Siga, én nem szoktam félni magamat, de a Kamjáthy oreschág engemet megdübentette!

Siga. Én bámollak thégedet! A herr vün Khamjáthy edj oljan ember, akhivel csak pixtatra megyek ki és püktüm. Én csak nem fagam magamat azonosítani edj Cristen hadnadjjal! Lächerlich!



gri-Bugri.

UGRI. Melyik lap volt a kezében?

BUGRI. A „mértékitelesítő“.

\*

UGRI Igazán megenni való volt, az a kiállítás!

BUGRI. Azt elhiszem, kivált a makkaroni-csoport!

### *Cholera's lordal.*

*Igyunk azt az Argilusát!  
Ne engedjük torkunk jussát!  
Ne féljünk a choleraátul,  
Se muszkátul se horvátul!*

*Ki e honnak ellensége,  
Arviz nőjön pinczéjébe,  
Vizvezeték legyen torka,  
S teremjen benn zöld ugorka!*

*Ki e honnak sirját ássa:  
Jóbornak cseppjét se lássa, —  
Gyomra legyen vízzel telve  
S béka kuruttyoljon benne.*

Kömives Imre.

### **Bolond gombát termő hamburgi kávébokor.**

— Eredeti. —

*T. cz. földbirtokos, földmives, mű- és kereskedelmi kertészek és építészek uraknak.*

*Önöknek összes fanemei, mint félszerek, kapu és ajtók, kerítékek, ajtószárfák, földművelési eszközök, erszivattyúk, faszerek istállókban és pinczékben, ganaj-ágyak, lécezetek, fatámasztók, fedlzetek stb. stb. számára rothadás és porhadás elleni védelemre szükségük van és ez okból mindenesetre már degetet vagy olajszíneket a különböző nemeikben és változó sajátságaikban haszonba vett.*

*Ha minket ma jogosítva tartjuk, önöknek mindezen használatokhoz a mi „Carbolenum“-gyártmányt ajánlani, ajánlatunkat okokkal támogatni szándékozunk, mivel a következő prospect valamint néhány bizonyítvány által a mi gyártmányunk jelességeire önöket figyelmeztetjük.*

*Carbolineum használatában oly egyszerű, hogy minden napszám a megkenést egy közönséges pamaccsal eszközölhetje.*

*Carbolineum egy szép sötét-dióbarna színt ad és a fa structura láthatók.*

*Carbolineum tehetsége folytán a legolcsóbb bekenés, még olcsóbb mint deget, mely csak a faszálakat és lyukakat bemázolja a fa belsejében nedvessége ennek folytán el nem gőzölhet, a fa kívülről egészségesnek látszik, de belsejében rökönnyödik és egyszerre tönkre megy.*

*Carbolineum következetesebb mint valamenyi másféle bekenés, mivel a fát átjárja és ennek belsejében is megtartó befolyást mutat.*

*Carbolineum legkedvetlenebb viszonyokban rothadás, rökönnyödés és szivacs ellen évekre véd.*

*Carbolineum kiváló tehetségű (6 négyzetméterhez 1 kilogramm szükséges) és hasonló eredménnyel zöld ugyis mint légszár az fanál használható.*

*Carbolineum határozottan könnyen fellogozható, egészen vékonyfoláson, és hidegen, durva időjárásnál jobb ha melegen felkenve lesz.*

*Carbolineum ára Amstettenből körülbelül 190 kilogrammu eredeti hordókban 22 kr. egy netto-kilogramm után 25, 50 és 100 kilogrammu hordókban 23 kr., kicsinyben 25 kilogramm alul 25 kr. egy netto kilogramm pénztár után sconto nélkül. Megrendelések 100 kilogrammtól feljebb minden vasut- és gőzhajó állomáshoz frankiroztattak.*

*A berakás ára legolcsóbban számláltatik. Eredeti hordó hordószabad. Hordók az érték  $\frac{3}{4}$  részeért visszavéttettek.*

*Építések, melyek egy különös tetszésű kinézést kapjanak, mint verandák, kéjházak\*) fadiszítések stb. kétszer Carbolineummal, régre egyszerű lenolajmázzal bekenettettek.*

*Kivánatra illető kenőpamacsok darabonként 85 kr-ért nálunk kaphatók.*

\*) Lusthaus.

### **A zongora.**

A zongorajáték művészetéről levén szó, az-  
zal veré el a sulykot, hogy ő már hal ott oly ügyes  
zongorázót, ki a mennydörgést oly hiven tudta utá-  
nozni, hogy a piuczében a tejfel és bor megsava-  
nyodott.

— Az semmi, felel Y. — én oly hiven hal-  
lottam utánozni az égi háborut, hogy mire kite-  
kintettünk az udvarra, egész rakás embert vert  
agyon a villám.

### **SZERKESZTŐI KISPOSTA.**

**H. J. Alásony.** Megérkezett a vaskos  
levél, dúsan elöntvén prózai dolgokkal bna-  
nunket. Hát a vers hol maradt belőle? Prób-  
balkozzék már egyszer apró ötletek verses  
feldolgozásával. A mostani küldeményt szét-  
válogattuk. Hirlapnak. Diáknak, mi hova  
vonzódt. **Vasutos.** A megszopított gyer-  
mek babájának kegyelem adatott, mert a  
magyar fái kevés voltán fogva vajha való-  
ban megszapordott volna! **Pankota.** Nem-  
csak Pankotán pank az ipar! **S. L.** Legyen

jóbb szíve, uramócsém. Hát tudna gyönyörködni az ártatlannak zavarában?  
**Piakóta.** Pusztizza meg ama babókat, de meg ne egye, mert nem igazi pis-  
kóták! Ezt mi mondjuk! **Cyprus-lombász.** Küldje máshova, tisztelt ifiur, itt  
nincs magazin ilyenekből! **Iparos No II.** Aláírjuk. Mindig is akként éreztünk,  
s ezentúl is jó barátok leszünk! **F. Bpest.** Megható érzelem! És pláne a refrain

„A gyopár már elhervadt sziveden,

Csókolj képen fagyott szívű kedvesem!

Tudja mit, barátom? Nyisson múzeumot, tartson benne elhervadt gyopárt és  
virágzó anizsmagot, legyen boldog, törölje és csókolja képen 15 Celsius fokra  
fagyott kopogó szívű kedvese, amint érdemi. **B Gy. Bpest.** Az csak úgy rá-  
adásnak van, hogy néman bámulva élvezze! Údv! **Liliputi.** Nőjön óriásra.  
**Csitrli.** Ölelvest menünk! Több kéziratról jövőre.

*Kiadótulajdonos, felelős szerkesztő:*

**Szávay Gyula.**

*(Kármelita-tér 8. sz. II. emelet.)*

**Arczkenőcs és mosdóvíz.**

„Az arcz a lélek tükré“ mondja egy régi példabeszéd, melyben kétségtelenül sok igazság rejlik. Legalább a tiszta, hibátlan arczbőr mint a csinos, kellemes külső főtényezője, azonnal rokonszenvet kell Különösen fontos körülmény ez a női nemnél, melynek a tiszta, viruló arczsin egyik kiváló kellemét képezi. A saját vegyészeti laboratoriumomban készülő arczkenőcs megszünteti a **bőr érdességét**, elmulasztja a **szeplőket, májfoltokat, tüszőket, bibircseket**, az arcz- és orron előjövő **rendellenes pirosságot perszenéseket és izzagos kiütést**, szóval a bőrt hibátlan isztaságává változtatja s annak bársónyszerű lágyaságot ad. E kenőcs különben a test bármely részén előforduló foltok eltávolítására is igen alkalmas. Hatása nagyban fokozódik, ha az arczkenőcs az általam készített mosdóvízzel használatik. Ahol a természet nem adta meg az előnyt ott a fentnevezett szerek által biztosan megszerezhető. Az arczkenőcs és mosdóvíz valódián egyedül

**MEHLSCHMIDT JÓZSEF**

gyógyszerésznél, Győrött kapható.

Egy kis tégely arczkenőcs ára 50 kr., egy nagy tégely 1 frt, egy palaczk mosdóvíz 70 kr. 8-10

Postai megrendelések utánvét mellett eszközöltenek.

Ugyanítt kapható **Regenerator**. Teljesen ártalmatlan szer, haj vagy szakáll eredeti színének helyreállítására. A haj vagy szakáll ezen szerrel naponkint egyszer bedörzsölve, visszakapja eredeti színét később elegendő hetenkint kétszeri bedörzsölés is.

**Kép-, tükör- és óraraktár.**

Részletfizetésre is

**Olajnyomatu képek.**

(Szent-, genre és tájképek diszes aranykeretben.) 8-15

**Stein Vilmos kép-, tükör- és óraraktára.**

**Különféle tükrök**

arany- vagy diófa-keretben. **Inga- és zsebórák**, különféle nemben és árban.

Részletfizetésre is

**Szolid üzlet, jó tárgyak.**

**A győri képes naptár**  
(Garabonczias Diák naptára)

sajtó alatt van s nemsokára megjejenik. Hirdetéseket felvesz bele a kiadóhivatal, Győr, Kármelita-tér 8. sz.

**Kincsem** Sorsjegy á **1 ft**

**11** sorsjegy **10 ft** csak

főnyeremény készpénzben

**50.000 ft**

10.000 ft, 5000 ft 20% lev. || 4788 pénznyeremény.

A magyar lovar-egylet sorsjegy-irodája: Budapest, váczl-utcza 6. sz. sz.

Sorsjegyek kaphatók e lap kiadóhivatalában.

Kármelita-tér 8 sz. II. em.

# A győri körkemencze-társaság

tudomására hozza a n. é. közönségnek, hogy költségét nem kimélve, oly

## KÖRKEMENCZÉT

létesített, mely az e szakban elért szerkezeti vívmányok alkalmazásba vétele mellett a lehető legtökéletesebb szabadalmazott rendszerű alapokon nyugszik s az újabb kor minden e szakba vágó igényének megfelelő szükségletek előállítására alkalmas.

Van szerencséje a társaságnak tudatni a t. közönséggel, hogy a körkemencze telepen a kitünő anyagból készült, jól kiégetett

**fal-tégla ezre 14 frt.,**

ugyancsak a körkemencze-telepen hasonló kitünő minőségű

**kut-tégla ezre 16 frt.**

Azonkívül a telepen kapható

### *ékalaku csatorna-tégla*

csatornák és boltozatok készítésére minden mérethez alkalmazott nagyságban.

Ugyszintén: iszapolt és sajtolt téglák épület-homlokzatok számára, ugyanily anyagból készült sima négyszögalaku, reczés és hatszögletű téglalapok előszobák, folyosók, konyhák kövezésére, kaphatók továbbá téglalapok padlaskövezet számára, ugyszintén legjobb minőségű

### **járda-kövezet.**

Végül bármily alaku és minőségű téglák és téglalapok, ugy minden e szakba eső s az építkezésnél előforduló szükségletek a legjutányosabb áron megrendelhetők s a legjobb minőségben gyorsan elkészülnek.

Megrendelések eszközölhetők **Ott Ernőnél**, (Győrbelváros, kármelitatér) és **Grünwald Jánosnál**, (Győrnádorváros, hosszú-utcza).

Nagyban való megrendeléseknél jelentékeny árleengedés.